

3) Nazwa handlowa, która nie jest ani zarejestrowana, ani nie jest utwierdzona w wyniku używania w Państwie Członkowskim, w którym zarejestrowany jest znak towarowy i w którym żąda się ochrony spornej nazwy handlowej, może zostać uznana za prawo istniejące wcześniej w rozumieniu art. 16 ust. 1 trzecie zdanie Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (Porozumienia TRIPS), jeśli właściciel nazwy handlowej posiada uprawnienie wchodzące w materialny i czasowy zakres stosowania tego Porozumienia powstałe wcześniej niż znak towarowy, z którym rzekomo pozostaje w sprzeczności, a które pozwala mu na używanie oznaczenia identycznego lub podobnego do tego znaku.

(¹) Dz.U. C 219 z 14.9.2002.

1) Decyzja zawarta w piśmie dyrektora generalnego dyrekcji generalnej ds. rolnictwa Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 18 kwietnia 2002 r. w sprawie zmniejszenia zaliczek finansowych przydzielonych na rok budżetowy 2002 na podstawie art. 39 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) 1750/1999 z dnia 23 lipca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) w brzmieniu zmienionym ostatnio rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1763/2001 z dnia 6 września 2001 r. jest nieważna.

2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami.

(¹) Dz.U. C 219 z 14.9.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 11 listopada 2004 r.

w sprawie C-249/02 Republika Portugalska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(Rolnictwo — Wspólna polityka rolna — Finansowanie przez EFOGR — Rzeczywiste wydatki Państwa Członkowskiego niższe niż prognozy wydatków, które przedstawiło Komisji — Uprawnienie Komisji do zmniejszenia kwot wypłacanych tytułem zaliczek — Pismo dyrektora generalnego Komisji informujące Państwo Członkowskie o takim zmniejszeniu — Akt wywołujący wiążące skutki prawne)

(2005/C 6/09)

(Język postępowania: portugalski)

W sprawie C-249/02, Republika Portugalska (pełnomocnik L. Fernandes, adwokaci C. Botelho Moniz oraz E. Maia Cadete) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnik L. Visaggio, adwokat N. Castro Marques) mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności w trybie art. 230 WE, wniesioną dnia 1 lipca 2002 r. Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann, J.-P. Puissochet (sprawozdawca), R. Schintgen i J. N. Cunha Rodrigues sędziowie; rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 11 listopada 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 18 listopada 2004 r.

w sprawie C-284/02 (wniosek Bundesarbeitsgericht o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Land Brandenburg przeciwko Ursuli Sass (¹)

(Polityka społeczna — Pracownicy płci męskiej i żeńskiej — Art. 141 WE — Równość wynagrodzeń — Dyrektywa 76/207/EWG — Równość traktowania — Urlop macierzyński — Przejście do wyższej kategorii zaszerogowania — Nieuwzględnienie całości urlopu macierzyńskiego wykorzystanego na podstawie ustawodawstwa byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej)

(2005/C 6/10)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-284/02, mającej za przedmiot wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na mocy art. 234 WE, złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) postanowieniem z dnia 21 marca, które wpłynęło do Trybunału w dniu 2 sierpnia 2002 r., w postępowaniu: Land Brandenburg przeciwko Ursuli Sass, Trybunał (pierwsza izba) w składzie: P. Jann, prezes izby, A. Rosas, (sprawozdawca), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts i S. von Bahr, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: F. Contet, główny administrator wydał w dniu 18 listopada 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

Dyrektywa Rady nr 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy stoi na przeszkodzie temu, aby układ zbiorowy, taki jak Bundes-Angestelltarifvertrag-Ost (układ zbiorowy pracowników sektora publicznego Niemiec Wschodnich), wykluczał zaliczenie na poczet wymaganego okresu zatrudnienia część okresu, podczas którego pracownica, zgodnie z ustawodawstwem byłej NRD, korzystała z urlopu macierzyńskiego w wymiarze przekraczającym okres ochronny przewidziany ustawodawstwem Republiki Federalnej Niemiec, o którym mowa we wspomnianym układzie zbiorowym, jeśli cele każdego z tych dwóch urlopów odpowiadają celowi ochrony kobiety w związku z ciążą i macierzyństwem, ochrony gwarantowanej przepisem art. 2 ust 3 dyrektywy. Do sądu krajowego należy zbadać czy te warunki zostały spełnione.

(¹) Dz.U. C 261 z 26.10.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(szósta izba)

z dnia 18 listopada 2004 r.

w sprawie C-317/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa — Wspólnotowa regulacja w zakresie rybołówstwa — Rozporządzenia (EWG) nr 3760/92 i nr 2847/93 — Przekroczenie kwoty połowowej)

(2005/C 6/11)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-317/02, Komisja Wspólnot Europejskich, reprezentowana przez K. Fitcha i T. van Rojna, a następnie przez T. van Rojna i B. Dohertyego, przeciwko Irlandii, reprezentowanej przez D. O'Hagana wspieranego przez A. Schustera, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie uchybienia na podstawie art. 226 WE, wniesioną w dniu 11 września 2002 r., Trybunał (szósta izba), w składzie: A. Borg Barthet (sprawozdawca), prezes, S. von Bahr i J. Malenowsky, sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 18 listopada 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

1) Irlandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 9 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3760/92 z dnia 20 grudnia 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy system rybołówstwa i akwakultury, jak również art. 2, 21 i 31 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa w ten sposób, że:

- nie przyjęła kryteriów i zasad wykorzystywania przyznanej jej kwoty połowowej;
- nie zapewniła przestrzegania przepisów wspólnotowych dotyczących ochrony żywych zasobów wodnych poprzez

kontrolę połowów, właściwą kontrolę wyładunków oraz deklaracji połowowych, jak również poprzez innego rodzaju środki kontroli przewidziane właściwymi rozporządzeniami wspólnotowymi;

- nie zakazała przejściowo połowów przez statki rybackie pływające pod jej banderą lub zarejestrowane na jej terytorium, gdy przyznane jej kwoty uznane były za wyczerpane oraz
- nie wszczęła postępowania administracyjnego lub karnego przeciwko kapitanom statków rybackich, które naruszyły wymienione przepisy lub też przeciwko innym osobom odpowiedzialnym za to naruszenie.

2) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 261 z 26.10.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 16 listopada 2004 r.

w sprawie C-327/02 Lili Georgieva Panayotova i inni przeciwko Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (¹) (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym Rechtbank te 's-Gravenhage)

(Układy stowarzyszeniowe między Wspólnotami a Bułgarią, Wspólnotami a Polską i Wspólnotami a Słowacją — Swoboda przedsiębiorczości — Ustawodawstwo krajowe przewidujące odrzucenie bez rozpatrywania wniosków o zezwolenie na pobyt celem założenia przedsiębiorstwa w sytuacji, gdy wnioskodawca nie posiada tymczasowego zezwolenia na pobyt)

(2005/C 6/12)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-327/02, mającej za przedmiot wniosek, wpisany do rejestru dnia 18 września 2002 r., o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Rechtbank te 's-Gravenhage (Niderlandy), postanowieniem z dnia 16 września 2002 r., w postępowaniu: Lili Georgieva Panayotova, Radostina Markova Kalcheva, Izabella Malgorzata Lis, Lubica Sopova, Izabela Leokadia Topa, Jolanta Monika Rusiecka przeciwko Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, Trybunał (wielka izba) w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas i R. Silva de Lapuerta, prezesi izb, J.-P. Puissochet (sprawozdawca), R. Schintgen, S. von Bahr i J. N. Cunha Rodrigues, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poirares Maduro, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 16 listopada 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie: